PRZEGLĄD SZACHOWY

PISMO POŚWIĘCONE GRZE
I STUDIOM SZACHOWYM

TURNIEJ ARCYMISTRZÓW
NA SEMMERINGU

DWUTYGODNIK

ZESZYT NR. 11.

WRZESIEŃ 1937 R.

CENA 40 GROSZY

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

A. Szyler. „Przegląd Szachowy“ pozostanie dwutygodnikiem. Do końca roku do wyrównania Zł. 3.—

Stefan Wasilenko. Sprawę wyjaśniliśmy. Były dotychczas 2 wpłaty: 11/III. Zł. 1.80 i 2/VI. Zł. 3. — Razem Zł. 4.80. Pozostaje do wyrównania do końca roku kwota Zł. 2.20. Na nowy adres wysłaliśmy Nr. 3.

Michał Suszyński. Przykro nam, ale jesteśmy zmuszeni odmówić. Pismo nasze jest jedynie i wyłącznie poświęcone grze królewskiej. „Meta“ jest grą zupełnie odmienną, nie mająca z szachami nic wspólnego.

L. Młynik. Pozdrawiamy serdecznie. Stanowisko Pana aprobujemy. Do „Gambitu Hetmańskiego“ powrócimy. Do końca roku do wyrównania Zł. 4.—

J. Grzesik. Może Pan być przyjęty do II. grupy turnieju korespondencyjnego. Gra odbywa się dowolnymi drukami. Wpisowe wynosi Zł. 3.— Prosimy o wpłacenie prenumeraty bieżącej.

Inż. Henryk Pfaffius. Serdecznie dziękujemy za starania. O ile tylko czas nam pozwoli, chętnie z Panem zagramy. Na razie jesteśmy przeładowani pracą.

Zygmunt Marjenstrass. Za szczere życzenia serdecznie dziękujemy. Witamy i zapraszamy starego Przyjaciela do współpracy.

Michał Potapow. Miło nam powitać starego abonenta. Załączamy serdeczne pozdrowienia szachowe.

Stanisław Gawlikowski. Numery od 1—9 wysłaliśmy. Wszystko w porządku. Pozdrawiamy serdecznie.

W. Grzankowski. Posiadamy na składzie pojedyncze egzemplarze najrozmaitszych czasopism zagranicznych we wszystkich niemal językach europejskich, począwszy od gr. 25 do Zł. 1.

Prof. Alfred Czarnota. Witamy serdecznie w gronie starych znajomych, współpracownika i Przyjaciela „Szachisty“.

M. Halpern. Otrzymaliśmy. Dziękujemy.

Tomasz Płaczek. Życzliwego, starego abonenta, witamy serdecznie.

I. Russ. Sprzedajemy tylko komplety. Oba roczniki 1933 i 1934 możemy wysłać wraz z portem, za cenę Zł. 4.— Wysyłamy brakujące Panu numery 5, 6 i 7. Mamy nadzieję, że teraz jest wszystko w porządku. Abonament roczny wynosi obecnie Zł. 7.— Pozostaje więc zatem do uregulowania Zł. 2.

Władysław Jaciuk. Stosownie do życzenia przesyłamy obecnie pismo na nowy adres, przez Pana podany. Do końca roku pozostanie do wyrównania Zł. 2, gdyż abonament roczny jest obecnie zmieniony.

Mikołaj Borowy. Dnia 12 b.m. wysłaliśmy numery od 1 do 10. Prosimy o uregulowanie należytości za dostarczone pismo. Darzymy każdego abonenta pełnym zaufaniem i byłoby nam przykro, gdybyśmy się mieli rozczarować.

Nr. 11. Wrzesień 1937. Rok I.

Przegląd Szachowy

CZASOPISMO POŚWIĘCONE GRZE I STUDIOM SZACHOWYM

Redaktor: Henryk Friedman

Prenumerata mies. 75 gr. ◆ kwart. 2 zł. ◆ półrocz. 3.50 zł. ◆ roczna 7 zł.

Redakcja i Administracja: Lwów, Słoneczna 26/m. 9.

Konto P. K. O. Nr. 507.360.

Turniej arcymistrzów na Semmeringu.

Zapowiedziany od szeregu miesięcy i omawiany głośno w prasie europejskiej turniej arcymistrzów na Semmeringu, doszedł wreszcie do skutku. Turniej ten kilkakrotnie odraczany, w chwili obecnej jest w pełnym toku i już niezadługo da nam odpowiedź na pytanie: kto zdobył formalnie prawo do tytułu kandydata na mistrza świata. Jest to pytanie b. nas frapujące, gdyż na Semmeringu walczy 5-ciu pełnowartościowych arcymistrzów, z których każdy godny jest dostąpienia tego wysokiego zaszczytu, jeśli weźmiemy objektywnie pod uwagę listę dotychczasowych wyczynów Capablanci, Flohra, Fine'a, Keresa i Rzeszewskiego na wielkiej międzynarodowej arenie szachowej. Oprócz wyżej wymienionych biorą udział w turnieju Eliskases Petrow, i Ragozin.

Zanim przejdziemy do szczegółowego i wyczerpującego omówienia znaczenia arcymistrzowskiego turnieju na Semmeringu, zapoznamy naszych Czytelników z listą pierwotnie proponowaną, która miała objąć około 30 nazwisk znanych mistrzów międzynarodowych, którzy otrzymali byli zaproszenia do turnieju na Semmering. Lista ta przedstawiała się następująco: Dr. Alechin, (Francja), Prof. Becker (Austria), Bogolubow (Niemcy), Botwinnik (Rosja), Capablanca (Kuba), Castaldi (Włochy), Eliskases (Austria), Dr. Euwe (Holandia), Fine (Ameryka), Flohr (Czechosłowacja), Frydman Paulin (Polska), Grünfeld (Austria), Keres (Estonia), Kashdan (Ameryka), Dr. Lasker (Rosja), Lilienthal (Węgry), Pirc (Jugosławia), Rzeszewski (Ameryka), Richter (Niemcy), Spielmann (Austria), Stahlberg (Szwecja), Steiner Lajos (Węgry), Dr. Tartakower (Polska), Thomas (Anglia) i Prof. Dr. Vidmar (Jugosławia). Wkońcu otrzymali zaproszenia Foltys (Czechosłowacja) i Alexander (Anglia). Także na wpół oficjalne było zaproszenie skierowane do Najdorfa (Polska). Ponieważ lista ta zawierałaby 28 nazwisk, proponowano kilka dalszych nazwisk, a to: Dr. Trifunowicza (Jugosławia), Szabo (Węgry), Friedmana Henryka (Polska), Hönlingera (Austria), i innych, z których wybranoby dalszych 2 mistrzów do uzupełnienia trzydziestki.

Olbrzymie koszta finansowe związane z urządzeniem tak potężnego turnieju zmusiły organizatorów do zarzucenia pierwotnego planu i przejścia do innej koncepcji, t. j. do urządzenia małego turnieju kandydatów do tronu szachowego.

Nie bez wpływu na tę zmianę było i stanowisko wielu znanych mistrzów i wymagania odnośnie do wynagrodzenia za udział w turnieju, poza kosztami podróży i utrzymania. Jeśli wkońcu do tego dodamy b. poważne kwoty, preliminowane na nagrody pieniężne i wynagrodzenia gotówkowe za punkty, to dojdziemy do kwoty kilkudziesięciu tysięcy schillingów, co nawet przy najlepszej woli komitetu turniejowego, było niemożliwością do zrealizowania. Wszystko to razem wzięte wpłynęło na zmianę decyzji Zarządu S. A. Hotelu Panhans na Semmeringu i zorganizowania małego dwukołowego turnieju kandydatów na mistrzów świata. Turniej ten jest w chwili obecnej największą atrakcją w świecie szachowym, tymbardziej, że wyłonić ma zwycięzcę, który być może zmierzy się ze zwycięzcą meczu rewanżowego Dr. Euwego z Alechinem. Jak wiadomo, Dr. Alechin po przegraniu meczu o mistrzostwo świata do Dr. Euwego w r. 1935 w Holandii, zastrzegł sobie prawo do rewanżu. Ten rewanżowy pojedynek Alechina z Euwem po 2 letniej pauzie, nastąpić ma najdalej w grudniu br. również w Holandii.

Zdawałoby się, że sprawa jest jasna. Kto zwycięży w Holandii, ten rozegra za jakiś czas pojedynek o mistrzostwo świata ze zwycięzcą turnieju na Semmeringu.

Tymczasem ostatnie postanowienie Międzynarodowego Związku Szachowego przekreśliło już z góry wszelkie te rachuby, gdyż FIDE na ostatnim kongresie połączonym z olimpiadą w Sztokholmie, wysunęła oficjalnie arcymistrza czechosłowackiego S. Flohra na kandydata do tytułu mistrza świata, co w świecie szachowym wywołało prawdziwą sensację.

* * *

W ostatnich latach stało się aktualne zagadnienie zreformowania walki o najwyższą godność w świecie szachowym. Zwracano uwagę przedewszystkim na to, że oficjalni mistrzowie świata, świadomie i nieświadomie, nie zawsze rozgrywają mecze światowe z najlepszymi i najsilniejszymi konkurentami danej doby, co dla niektórych jest pokrzywdzeniem i utrąceniem, a niekiedy być może i tragedią pominiętych mistrzów.

Pozatym nie było instytucji, która normowałaby te sprawy i posiadacz oficjalnego tytułu mistrza świata, monopolizował się niejako, wysuwając wielkie żądania natury finansowej, które niezawsze kontrkandydat był w stanie zebrać. To prowadziło niekiedy do tego, że wytwarzały się konsorcja, które faworyzując danego mistrza, mogły mu umożliwić rozegranie spotkania z mistrzem świata, w pierwszej linii dlatego, że finansowo mocniej się prezentowały od dalszych kandydatów, nie zaopatrzonych w większe środki finansowe. To też zaistniało niebezpieczeństwo, że mistrzowie świata wybiorą sobie sami przeciwników, nie proporcjonalnie do ich siły, ile raczej spełniających wszelkie żądania materjalne.

Wskazywano, że Dr. Lasker, bezsprzecznie jeden z najsilniejszych mistrzów szachowych jakich wogóle zna historia szachowa, rozegrał wprawdzie cały szereg wielkich spotkań w swojej długiej karierze szachowej, jednakowoż pominął jednak najgroźniejszego swojego konkurenta, tuż przed wybuchem wojny światowej, arcymistrza Rubinsteina. Dalej, że dr. Lasker wybrał wprawdzie w r. 1920 Capablancę na przeciwnika, który w zupełności na to zasługiwał, ale rozegrał spotkanie na dalekiej Kubie, w klimacie b. ciężkim dla europejczyka i w dodatku dla podeszłego wiekiem nie do zniesienia.

Tu potrzebny był czynnik, któryby miał zadecydować gdzie właściwie ma dr. Lasker grać, czy tam gdzie grę finansują, czy tam gdzie żadna z stron nie jest uprzywilejowaną.

Capablance nie można uczynić żadnego zarzutu. Jako mistrz świata wybrał najgroźniejszego konkurenta, i to Alechina. Alechin po pokonaniu Capablanci grał dwukrotnie z stosunkowo znacznie słabszym Bogolubowem, pomijając wówczas cały szereg równorzędnych, innych mistrzów m. i. bezprzecznie silnego Nimcowicza.

Po zdobyciu mistrzostwa świata dr. Euwe oświadczył gotowość postawienia swojej osoby i tytułu do dyspozycji Międ yn. Związkowi Szachowemu, by sprawę rozegrania następnych meczów o mistrzostwo świata, zreformował tak jak tego duch czasu wymaga. W Sztokholmie FIDE zatwierdziła mecz rewanżowy Dr. Euwego z Alechinem. Przy omawianiu kandydatów było na posiedzeniu b. gorąco, poszczególni delegaci wysuwali swoich pupilów. Wymieniono cały szereg nazwisk. W końcu doszło do namiętnej dyskusji, w wyniku której przyjęto dwie kandydatury Capablanci i Flohra. W ostatecznym głosowaniu otrzymał Flohr 8 głosów, zaś Capablanca 5 głosów. Tak to Flohr został uznany oficjalnym „kandydatem". Anglicy na znak protestu opuścili salę obrad, gdyż daremnie wskazywali, że wskaźnikiem do rozwiązania zagadnienia mistrzostwa świata był turniej arcymistrzów w Nottingham (Anglia), gdzie Capablanca i Botwinnik zajęli pierwsze dwa miejsca wspólnie. I ten właściwie turniej daje prawo Capablance przed Flohrem, gdyż Botwinnik zrzekł się z swych praw, zaabsorbowany pracą naukową w Leningradzie.

Przy okazji przypominamy naszym Czytelnikom wynik tego gigantycznego turnieju: Capablanca i Botwinnik (bez przegranej) po 10, Fine, Euwe i Rzeszewski po 9½, Flohr i Lasker po 8½, Alechin 7½, Vidmar, Bogolubow i Tartakower po 5½, Tylor 4½, Alexander 3½, Thomas 3, Winter 2½ pkt.

* * *

Wątpić należy czy wynik turnieju arcymistrzów na Semmeringu wpłynie na zmianę stanowiska FIDE, gdyż wedle ostatnich posiadanych przez nas wiadomości, Holandia będzie terenem nowego arcymistrzowskiego turnieju w styczniu 1938 r. Holenderskie Towarzystwo Radiowe zapowiada urządzenie wielkiego turnieju z udziałem Botwinnika, Capablanci, Flohra, Fine'a, Keresa, Rzeszewskiego, oraz pokonanego mistrza z meczu Alechin — Euwe i ewentualnie ósmego gracza, dr. Laskera.

Jak więc widzimy lista ta byłaby jeszcze wspanialsza aniżeli na Semmeringu, aczkolwiek również złożona z 8-miu graczy.

FIDE ma więc twardy orzech do zgryzienia. Jeśli bowiem turnieje na Semmeringu i w Holandii wysuną innego aniżeli Flohra zwycięzcę, „nolens volens", zmuszona będzie niejako FIDE pod presją prasy i opinii publicznej zrewidować swoje stanowisko i zmienić poprzednią decyzję, gdyż nie da się usunąć w cień zwycięzca takich dwóch turniejów, wprost potężnych.

Jeśli zaś wyniki na Semmeringu i w Holandii będą odmienne, to będziemy świadkami dalszych powikłań wokoło tronu szachowego, o który już dzisiaj nie tylko grą, ale i piórem, rozpętał się zażarty bój.

Młodzi kandydaci nie zważają wcale na swoich „starszych" kolegów, nie obchodzą ich nazwiska minionej świetności, występują w prasie europejskiej z enuncjacjami, i wypowiadają się śmiało i otwarcie na „palące" zagadnienie mistrzostwa światowego. Za nimi stoją narody.

Młody Estończyk, genialny Paul Keres (nasuwa się analogia imion i stylu gry: Paul Morphy — Paul Keres) czczony jest w Estonii jak prawdziwy bohater narodowy. Uczynił on małą i daleką Estonię, głośną w Europie.

Rzeszewski i Fine, mają za sobą oprócz talentu, silną reklamę potężnej prasy amerykańskiej. Flohr cieszy się w Czechosłowacji olbrzymią popularnością, równej jakiejś znakomitej gwieździe filmowej.

Za Capablancą stoi cała łacińska Ameryka, gdzie mobilizuje się fundusze, na wypadek gdyby Capablanca znowu się wysunął na plan pierwszy.

Każdy z tej piątki uważa siebie za właściwego „kandydata". Nie można odmówić im do tego roszczenia, pewnej racji.

„Summa summarum" uważamy jednak, że Capablance należy dać możliwość rewanżową, zasługuje na to bezsprzecznie nietylko jako indywidualność szachowa, ale z sportowego punktu widzenia, nie otrzymał rewanżu od dr. Alechina, od czasu gdy stracił mistrzostwo świata. W dodatku jest w wieku najbardziej dojrzałym, gdyż wkrótce rozpoczyna 50 rok życia.

* * *

Na Semmeringu toczy się więc bój o wielką stawkę. Walczy młodzież z starszą generacją (Capablanca). Młodzież ma okazję do zdobycia laurów, honorów i fortuny. Nikt inny tylko sam mistrz świata, dr. Euwe, jest kierownikiem turnieju. Zasłużony weteran, arcymistrz Rudolf Spielmann, jest asystentem Euwego. Przebieg turnieju jest wielce harmonijny. Uczestnicy korzystają z świetnego powietrza górskiego na Semmeringu. Warunki pobytu w hotelu „Panhans" są dla nich wprost idealne.

Wiedeń i Semmering są ośrodkami w chwili obecnej centralizującymi najpiękniejsze sylwetki świata szachowego. Roi się tu od dziennikarzy i przedstawicieli pism, którzy do niedawna wogóle nie zwracali uwagi na znaczenie szachów. Ze znanych nam postaci widzimy tu: naszego znakomitego rodaka dr. Tartakowera, dalej Hansa Kmocha, dr. Seitza, Opoceńskiego, Spanjaarda, Landaua i innych.

Dzień za dniem ucieka, a w tabeli przybywają magiczne, drobne cyfry, które mają swoją wymowę. Po 5-tej rundzie turniej na Semmeringu został ukończony.

Stan po 5-tej rundzie: Fine i Keres po 3½, Flohr i Rzeszewski po 3 (1), Capablanca 2½, Ragozin 2, Eliskases 1, Petrow ½.

6-ta runda odbyła się w Badenie pod Wiedniem i przyniosła dwie sensacje. Jedna to wygrana Keresa z Rzeszewskim, druga to porażka Flohra do Capablanci.

Po szóstej rundzie prowadzi Keres 4½, przed Finem 3½ (1) i Capablancą 3½. Dalej Flohr i Rzeszewski po 3 (1), Ragozin 3, Eliskases 1, Petrow ½.

Daleko od reszty odbiegają wyniki Eliskasesa i Petrowa. Grający w miejsce Botwinnika Ragozin, na razie nieźle się prezentuje.

W chwili gdy oddajemy niniejszy artykuł do druku, turniej wciąż trwa.

DZIAŁ PARTII

Z meczu czterech w Warszawie.

Runda I. — 1. września 1937.

Partia Nr. 84. Hetmańska.

Najdorf — Wojciechowski

1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sg1—f3	Sg8—f6
4.	Sb1—c3	Gf8—e7
5.	e2—e3	0—0
6.	Gf1—d3	Sb8—d7
7.	0—0	d×c4
8.	Gd3×c4	c5×d4
9.	Hd1—e2	c7—c5
10.	e3×d4	Sd7—b6
11.	Gc4—b3	Gc8—d7
12.	Sf3—e5!	Wa8—c8
13.	Wf1—d1	Sb6—d5
14.	Wd1—d3!	

Do ataku na króla!

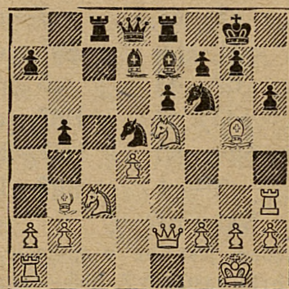
14...		Wf8—e8
15.	Wd3—h3	b7—b5
16.	Gc1—g5	h7—h6

Zdaniem mistrzów Stahlberga i Steinera przeprowadził Najdorf doskonały atak, zasługujący na pełne uznanie. Najdorf przygotowywał w tej sytuacji wprost cudowną kombinację nad którą zużył 40 minut drogocennego czasu. Partner nie zdawał sobie sprawy z grożącego mu niebezpieczeństwa i wybrał posunięcie obronne, jak w tekście.

I. W razie gdyby czarne zagrały po 16. Gg5, b4, nastąpiłoby 17. Se4, S×e4, 18. H×e4, f7—f5, 19. H×f5!! e6×f5, 20. G×d5†, Kf8, 21. Sg6†!! h×g6, 22. Wh8 mat.

II. 16. Gc1—g5, b4, 17. Se4, jeśli dowolne pos. n. p. a5, 18. S×f6†, S×f6, 19. G×f6, G×f6, 20. Hh5! z wygraną dla białych.

Pozycja po 16. pos. czarnych:

17.	Gg5×h6	g7×h6
18.	He2—d2	Sf6—g4!
19.	Se5×g4	Ge7—g5
20.	Hd2—d1	Sd5—f4!

Wojciechowski zgrabnym manewrem przechodzi do inicjatywy.

21.	Wh3—g3	Kg8—f8
22.	Sg4—e5	f7—f6

23. Se5—f3 Sf4—h5
24. Wg3—h3 Sh5—f4
25. Sf3×g5 h6×g5
26. Wh5—h7 Kf8—g8
27. Hd1—b1 b5—b4
28. g2—g3 b4×c3
29. g3×f4 c3—c2
30. Gb3×c2 f6—f5!
31. Wh7—h5 g5×f4
32. Gc2—b3 Kg8—g7
33. h2—h4

Białe są w szalonym niedoczasie i końcówkę rozgrywają bezplanowo.

33... We8—h8
34. Wh5—g5† Kg7—f8
35. Hb1—e1 Wh8×h4
36. He1—b4† Kf8—f7
37. Wg5×f5† Kf7—g6
38. Wf5—e5 f4—f3
39. Hb4—d6 Wh4—g4†
40. Kg1—f1 Ge7—b5†

Białe tracą hetmana, wobec czego poddają się.

Runda II. — 2. września 1937.

Partia Nr. 85. Sycylijska.

Wojciechowski — L. Steiner

1. e2—e4 c7—c5
2. Sg1—f3 Sb8—c6
3. d2—d4 c5×d4
4. Sf3×d4 Hd8—c7
5. Sd4—b5 Hc7—b8
6. c2—c4 Sg8—f6
7. Sb1—c3?

Tu błędem jest 7-e posunięcie białych. Powinno było nastąpić 7. Sb5—c3, a następnie Sb1 ustawia się na polu d2.

7.. a7—a6
8. Sb5—a3 e7—e6
9. Gc1—e3 Gf8—b4
10. f2—f3 d7—d5!?

Tym energicznym i zarazem ryzykownym posunięciem czarne podminowują centrum przeciwnika. Białe nie mają wyboru i grają jak w tekście.

11. c4×d5 e6×d5
12. e4×d5 Hb8—e5!
13. Sa3—c4

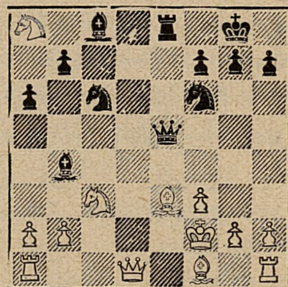
Po 13. Kf2! wytworzyłaby się dzika gra, i białe otrzymałyby dostateczną rekompensatę wzamian za utraconego piona n. p. 13... G×c3? 14. d×c6! G×b2, 15. c×b7. G×b7, 16. Ha4†. i białe otrzymują b. silny atak. I inne posunięcia czarnych, oddają raczej przewagę białym.

13... He5×d5
14. Sc4—b6 Hd5—e5!

Ta niefortunna wyprawa po czarną wieżę kończy się fatalnie.

15. Sb6×a8 0—0
16. Ke1—f2 Wf8—e8!

Pozycja po 16. pos. czarnych:

Nadzwyczaj ciekawa pozycja. Białym nie wolno opuścić diagonali g1—a7. Jeśli n. p. 17. Gb6, to Gc5†, 18. G×G, H×G† 19. Kg3, Sh5†, 20. Kh4, He7†, 21. K×h5. g6†, 22. Kh6, Hh4 mat. Po 17. He2, (He1, Hc1,) mają, czarne dalszą świetną grę 17... Gc5! co również prowadzi do ich wygranej. Jeśli białe zagrają 17. Hd2, to czarne mogą wygrać w sposób b. piękny. 17.. Gc5! 18. Wae1. Sg4†! 19. f×g4. Hf4† 20. Kg1, W×e3! z pięknym finałem.

17. Sc3—e4 Sf6×e4
18. f3×e4 He5×e4
19. Hd1—d3 He4—e5
20. Sa8—c7? He5×c7
21. Wa1—d1 Sc6—e5
22. Hd3—d5 Se5—g4†

Białe poddały się.

Runda III. — 3. września 1937.

Partia Nr. 86. Sycylijska.

Steiner L. — Najdorf

1.	e2—e4	c7—c5
2.	Sg1—f3	d7—d6
3.	d2—d4	c5×d4
4.	Sf3×d4	Sg8—f6
5.	Sb1—c3	e7—e6
6.	Gc1—g5	a7—a6
7.	f2—f4	

Cały ten wariant wraz z 7. posunięciem białych, odbiega wprawdzie od utartego szablonu, niemniej stwarza pewne luki dosyć dla nich niebezpieczne, jak się to dalej w pewnym momencie okaże.

7...		Sb8—d7
8.	Gf1—c4	b7—b5
9.	Gc4—b3	Sd7—c5
10.	e4—e5	d6×e5
11.	f4×e5	Hd8—c7!

Po 12. G×f6, g×f6, 13. e×f6, He5†, przewaga czarnych wystąpi jeszcze silniej, dzięki dwom dalekobieżnym gońcom i wolnym liniom.

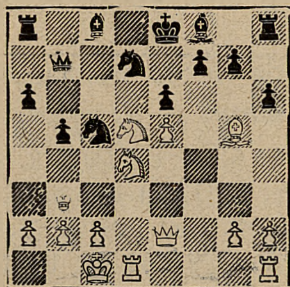
12.	Hd1—e2	Sf6—d7
13.	Sc3—d5?	Hc7—b7!

W razie 13.. e×d5, 14. e6! białe otrzymują dość niebezpieczny atak. Czarne muszą teraz grać nadzwyczaj ostrożnie.

14.	0—0—0	h7—h6!!

To posunięcie jest głównym momentem w partii Teraz 2 figury białych są zaatakowane i we wszystkich wariantach otrzymują przegraną grę.

Pozycja po 14. pos. czarnych:

15.	Gg5—h4	e6×d5
16.	e5—e6	Sd7—b6
17.	e6×f7†	Ke8×f7
18.	Wh1—f1†	Kf7—g8
19.	He2—e8	Gc8—f5
20.	He8—e5	Gf5—g6
21.	Sd4—e6	Sc5×e6
22.	He5×e6†	Kg8—h7
23.	Gh4—f2	Sb6—c4
24.	h2—h4	Wa8—e8
25.	He6—h3	Hb7—c8
26.	g2—g4	Sc4—a5!
27.	h4—h5	Gg6—e4
28.	c2—c3	Sa5×b3†
29.	a2×b3	Gf8—e7
30.	Gf2—e3	Wh8—f8
31.	Hh3—g3	b5—b4
32.	Ge3—d2	b4×c3
33.	b2×c3	Ge7—a3††.

I. runda — 1 września 1937.

Partia Nr. 87. Hetmańska.

Najdorf — Stahlberg

1. Sf3 d5, 2. d4 Sf6, 3. e3 e6, 4. Gd3 Ge7, 5. Sbd2 b6, 6. 0—0 Gb7, 7. b3 0—0, 8. Gb2 c5, 9. c4 Sbd7, 10. He2 Se4, 11. Wfd1 Hb8, 12. Wac1 Gf6, 13. c×d e×d, 14. Ga6 Wd8, 15. G×b7 H×b7, 16. S×e4 d×e4, 17. Sd2 c×d, 18. e×d Gg5, 19. d5 Sc5, 20. Hg4 h6, 21. h4 f5, 22. Hg3 G×d2, 23. W×d2 Hf7, 24. d6 Wd7, 25. Ga3 f4, 26. Hg4, Wad8, 27. G×c5 b×c5, 28. W×c5, W×d6, 29. Wf5 H×f5, 30. H×f5 W×d1. Remis.

Grand Hotel Panhans, Semmering.

I. runda — 8. IX. 1937.

Partia Nr. 88. Hetmańska.

Eliskases — Ragozin

1. d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. Sc3 d5, 4. Gg5 Ge7, 5. e3 h6, 6. Gh4 0—0, 7. Sf3 Sbd7, 8. Wc1 c6, 9. Hc2 a6,

10. a3 b5, 11. c5 e5, 12. d×e Se8, 13. G×e7 H×e7, 14. Se2 S×e5, 15. S×e5 H×e5, 16. Sd4 Gd7, 17. Gd3 Sc7, 18. 0—0 f5, 19. Wce1 Hf6, 20. f4 Wae8, 21. Sf3 We7, 22. Se5 Ge8, 23. g4 f×g, 24. Gh7 Kh8, 25. Gg6 We6, 26. G×e8 Wf×e8, 27. S×g4 Hg6, 28. Hg2 We4, 29. Se5 H×g2, 30. K×g2 We6, 31. h4 Kg8, 32. b3 a5, 33. Kf3 Wf6, 34. Sg4 Wf8, 35. Sf2 We7, 36. Sd3 We4, 37. Sf2 We7, 38. Sd3 We4, 39. Sf2. Remis.

Partia Nr. 89. Hetmańska.

Rzeszewski — Petrow

1. Sf3 Sf6, 2. d4 d5, 3. c4 d×c4, 4. e3 e6, 5. G×c4 c5, 6. 0—0 a6, 7. a3 b5, 8. Ga2 Gb7, 9. He2 Sbd7, 10. Wfd1 c×d4, 11. S×d4 Hb6, 12. Sbc3 Gc5, 13. Sdf3 Hc6, 14. Gd2 Sde5, 15. Sfe1 Wad8, 16. f3 0—0, 17. Kh1 Ga7, 18. Wac1 Hb6, 19. Scb1 Sfd5, 20. Sec2 Seg6, 21. Sbc3 Gb8, 22. S×d5 G×d5, 23. G×d5 W×d5, 24. Ge1 W×d1, 25. W×d1 Wd8, 26. W×d8 H×d8, 27. Hd2 H×d2, 28. G×d2 Ge5, 29. b3 Gb2, 30. a4 Se5, 31. Kg1 Kf8, 32. Kf1 Ke8, 33. Ke2 Kd7, 34. Sb4 b×a4, 35. b×a4 a5, 36. Sd3 Sc4, 37. G×a5 Gf6, 38. Gb4 Kc6, 39. e4 Sb6, 40. e5 Gd8, 41. Sdb2 g6, 42. Kd3 S×a4, 43. S×a4 Kb5, 44. Sc5 K×b4, 45. Se4 Ge7, 46. Kd4 g5, 47. Sd6 f5, 48. g4 f4, 49. Se8 Kb5, 50. Sc7† Kc6, 51. S×e6 Kd7, 52. Kd5 h6, 53. Sg7 Gf8, 54. Sf5 Ke8, 55. Ke6. Czarne poddały się.

Partia Nr. 90. Hetmańska.

Flohr — Keres

1. d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. Sc3 d5, 4. Gg5 Sbd7, 5. e3 c6, 6. c4×d5 e×d5, 7. Gd3 Ge7, 8. Hc2 0—0, 9. Sf3 Wfe8, 10. 0—0 Sdf8, 11. Sfe5 Sfg4, 12. G×e7 H×e7, 13. S×g4 G×g4, 14. Se2 Hh4, 15. Seg3 Wad8, 16. b4 Wd8d6, 17. Wfe1 Wdh6, 18. Sgf1 Sfe6, 19. b5 Gf3, 20. g×f3 Sg5, 21. Gf5 S×f3, 22. Kg2 Hh5, 23. Sg3 S×e1, 24. W×e1 Hh2, 25. Kf3 Hh4, 26. Wh1 Hf6, 27. W×h6 g×h6, 28. b×c6 b7×c6, 29. Kg2 Wb8, 30. G×h7 Kh8, 31. Gd3 Wbg8, 32. Hd1 Hg5, 33. Hf3 Kg7, 34. Kf1 Kf8, 35. Gf5 Ke7, 36. Gc2 Hf6, 37. Sf5 Kd7, 38. Hh3 Kc7, 39. Hh2 Kb6, 40. Ke2 Wgh8, 41. Hh5 Hg6, 42. H×g6 f×g6, 43. Se7 g5, 44. Sg6 Whb8, 45. Kf3 c5, 46. Se5 Wd8, 47. d×c5 K×c5, 48. Gb3 Wde8, 49. Sd3 Kd6, 50. Sb4 a5, 51. Sc2 Wf8, 52. Kg2 Wa8, 53. Sd4 a4, 54. Gd1 Kc5, 55. a3 Kc4, 56. Sc6 Kc3, 57. Gf3. Remis.

II. runda. — 9. IX. 1937.

Partia Nr. 91. Hetmańska.

Petrow — Capablanca

1. d4 d5, 2. c4 c6, 3. Sbc3 Sf6, 4. Sf3 d×c4, 5. a4 Gf5, 6. Se5 Sbd7, 7. S×c4 Hc7, 8. Hb3 e5, 9. d×e5 Sc5, 10. Ha2 Sa6! 11. e4 S×e4, 12. S×e4 G×e4, 13. S×d6 G×d6, 14. e×d6 H×d6, 15. G×a6 b×a6, 16. 0—0 0-0, 17. Ha3 Hg6, 18. f3 Gd5. 19. Gf4 Wfe8, 20. Wfe1 h6, 21. a5 Wad8, 22. Hc3 Kh7, 23. Gg3 W×e1, 24. W×W Wd7, 25. b4. Remis.

Partia Nr. 92. Hetmańska.

Eliskases — Rzeszewski

1. d4 d5, 2. c4 d×c, 3. Sf3 a6, 4. e3 Sf6, 5. G×c4 e6, 6. 0—0 c5, 7. a4 Sc6, 8. He2 Hc7, 9. Sc3 Ge7, 10. Wd1 0—0, 11. h3 b6, 12. d5 e×d, 13. G×d5 Gb7, 14. e4 Wad8, 15. Ge3 Sd7, 16. Wd2 Gf6, 17. Wad1 h6, 18.

G×c6 G×c6, 19. Sd5 G×d5, 20. W×d5 a5, 21. Hb5 Sb8, 22. Sd2 Wfe8, 23. Sc4 W×e4, 24. S×b6 Gd4! 25. W×d8 H×d8, 26. H×c5 W×e3! 27. W×d4 We1, 28. Kh2 Hf6, 29. Wc4 Kh7, 30. Hd4 Hg6, 31. Hd2 Wf1, 32. Hc2 f5, 33. Sc8 Sd7, 34. Wc6 Hg5, 35. g3 Se5, 36. Wc5 Sf3†, 37. Kg2 Se1, 38. K×f1 S×c2, 39. W×c2 Hh5, 40. Kg2 Hd1, 41. Wc5 H×a4. Białe poddały się.

Partia Nr. 93. Indyjska.

Fine — Flohr

1. d4 Sf6, 2. c4 g6, 3. Sc3 d5, 4. Hb3 d×c4, 5. H×c4 Ge6, 6. Ha4 Gd7, 7. Hb3 Gc6, 8. Sf3 Gg7, 9. e3 0—0, 10. Ge2 S d7, 11. 0—0 Sdb6, 12. Hc2 Sd5, 13. Se5 Ge8, 14. Gf3 c6, 15. Wd1 Sb6, 16. b3 Sd5, 17. Ga3 f6, 18. Sd3 S×c3, 19. H×c3 Gf7, 20. Sc5 Hc7, 21. Wac1 Wfe8, 22. Ha5 Wec8, 23. g3 f5, 24. Sd3 Sd5, 25. H×c7 W×c7. Remis.

Partia Nr. 94. Nieregularna.

Ragozin — Keres

1. c4 e5, 2. Sf3 Sc6, 3. Sc3 Sf6, 4. d3 d5, 5. c×d S×d5, 6. g3 f6, 7. Gg2 Ge6, 8. a3 Sb6 9. 0—0 Ge7, 10. Ge3 Sd4, 11. b4 Hd7, 12. G×d4, e×d4, 13. Se4 Sa4, 14. S×d4 Sb2, 15. Hc2 H×d4, 16. Sc3 Sc4, 17. d×c4 c6, 18. c5 a5, 19. Wfd1 Hc4, 20. He4 a×b4, 21. H×c4 G×c4, 22. a×b Kf7, 23. h4 f5, 24. e4 W×a1, 25. W×a1 Gf6, 26. Wac1 Ge6, 27. e×f5 G×f5, 28. b5 Whc8, 29. b×c b×c6, 30. Sa4 Wc7, 31. Sb6 Gd3, 32. Sba8 Wc8, 33. Sb6 Wc7, 34. Wd1 Gb5, 35. Kh2 Ge7, 36. Sd7 Ke8, 37. Gh3 Wa7, 38. Ge6 Gc4, 39. G×c4 W×d7, 40. Gf7† Kd8. Remis.

III. runda. — 10. IX. 1937.

Partia Nr. 95. Nieregularna.

Keres — Fine

1. Sf3 d5, 2. c4 d×c, 3. Sa3 c5, 4. S×c4 Sc6, 5. Sce5 S×e5, 6. S×e5 Sf , 7. e3 e6, 8. b3 Sd7, 9. Gb5 Gd6, 10. Gb2 0—0, 11. Sc×d7 G×d7, 12. Hg4 f6, 13. Gc4 He7, 14. a4 Kh8, 15. f4 Wae8, 16. 0—0 Gc6, 17. Hh5 Hf7, 18. H×f7 W×f7, 19. Wac1 Wfd7, 20. d4 c×d4, 21. G×d4 a5, 22. Gb6 Gc7, 23. G×c7 W×c7, 24. Wfd1 h6, 25. Wd4 Wce7, 26. Wd6 f5, 27. Wcd1 e5, 28. Wd8 e×f4, 29. W×e8 W×e8, 30. e×f4 Kh7, 31. Kf2 We7, 32. Wd8 g6, 33. g3 Kg7, 34. h3 Wc7, 35. Ke3 G×a4, 36. b×a4 W×c4, 37. Wd7† Kf6, 38. W×b7 W×a4, 39. Wb6† Kf7, 40. Wb7† Kf6, 41. Wb6†. Remis.

Partia Nr. 96. Obrona Nimcowicza.

Rzeszewski — Ragozin

1. Sf3 Sf6, 2. d4 d5, 3. c4 e6, 4. Sc3 Gb4, 5. Ha4 Sc6, 6. e3 0—0, 7. Gd2 a6, 8. Hc2 d×c, 9. G×c4 Gd6, 10. a3 e5, 11. d5 Se7, 12. h3 b5, 13. Ga2 Hd7, 14. e4 a5, 15. 0—0 b4, 16. a×b a×b, 17. Se2 Ha4, 18. Gb3 H×a1, 19. W×a1 W×W, 20. Sc1 h6, 21. Se1 Gd7, 22. Hd3 Wb8, 23. Ge3 Sg6, 24. Kh2 Sf4, 25. Hc4 g5, 26. f3 Kg7, 27. Sd3 Sf×d5, 28. e×d e4, 29. g3 e×d, 30. S×d3 We8, 31. Hd4 Gf3, 32. Sf2 We1, 33. Gd2 We2, 34. Kg2 Gc5, 35. H×c5 W×d2, 36. Gc4 W×b2, 37. d6 Gc8, 38. H×c7 Ge6, 39. G×G W×G, 40. d7 S×d7, 41. H×d7 We2, 42. Kg1 W×f2, 43. Hd4† Kg6, 44. He4† Kf6, 45. Hd4† Ke6. Remis.

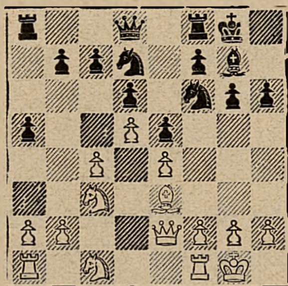
DZIAŁ TEORETYCZNY

W dalszym ciągu niniejszego działu podajemy przykłady partii „Królewsko-indyjskiej", rozegranych w międzynarodowych turniejach mistrzowskich.

Partia Królewsko-Indyjska.

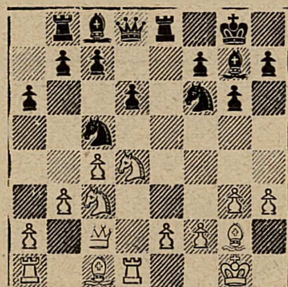
1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7,

VI. 1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. e4, 0—0, 5. Sf3, d6, 6. Ge2, Sbd7, 7. 0—0, e5, 8. d5, (Bogolubow uważa to posunięcie oddane w tekście za najleps e). Sc5, 9. Sd2, a5, 10. Hc2, Se8! Wariant Nimcowicza. Słabsze było 10... Gg4, n.p. 11. Sb3, G×e2, 12. H×e2, Scd7. (S×b3)! 13. Ge3, h6, 14. Sc1. Białe stoją lepiej. (Flohr—Bogolubow, Sliać 1932.)

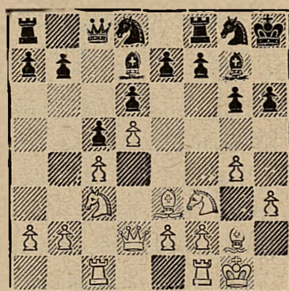
VII. 1. d4. Sf6. 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. e4, 0—0, 5. Sf3, d6, 6. Ge3, Sbd7, 7. Sd2, e5, 8. d5, Se8, 9. Ge2, f5. 10. f3, f4... (Sultan Khan—Flohr, Praga 1931).

VIII. 1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. Sf3, d6, 5. g3, 0—0, 6. Gg2, Sbd7, 7. 0—0, We8, 8. Hc2, e5, 9. Wfd1, e×d4, 10. S×d4, a6, 11. h3, Wb8, 12. b3, Sc5. Partia równa. (Grünfeld—Havasi, Debreczyn 1925).

IX. 1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. Sf3, d6, 5. g3, 0—0, 6. Gg2, Sc6, 7. d5, Sb8, 8. 0—0, Sbd7, 9. Sd4, a5, 10. h3, Sc5, 11. Gg5, Gd7, 12. Hd2, Hc8, 13. Kh2, e5, 14. d×e6, f×e6, 15. Gh6, e5... (Reti—Yates, Hastings 1927).

X. 1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. Sf3, d6, 5. g3, Gd7, 6. Gg2, Hc8, 7. h3, 0—0, 8. Gf4, Kh8, 9. Hd2, Sg8, 10. Wac1, Sc6, 11. d5, Sd8. 12. Ge3, c5, 13. g4, h6, 14. 0—0... (Kmoch—A. Steiner, Budapeszt 1926).

XI. 1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. e4, 0—0, 5. g3? (W tej sytuacji uważać należy to posunięcie za słabe, lepsze jest 5. e4, d6, 6. h3 i td. Wariant IV). d5! 6. c×d5, S×d5, 7. Gg2, S×c3, (Ten rodzaj gry czyni centrum białych niepewnym i zmusza ich by je obronić do osłabienia białych pól). 8. b×c3, c5! 9. 0—0, Sc6, 10. e3, Ha5, 11. Hb3, Wb8, 12. Ga3, (Kashdan zagrał przeciwko Bogolubowi w meczu 1931. 11... Wc1, 12. Gd2, Hc7, 13. Ga3. b6! 14. d×c5, Ga6, 15. Wfd1, b×c5, 16. Hd5? Sb4! z przewagą czarnych). 12... Ge6, 13. Hb2, b6, 14. Sg5, Gd7. Czarne stoją lepiej. (W partii Pirc—Bogolubow, Sliać 1932, nastąpiło 13... c×d4? 14. c×d4, Hh5? (lepiej Gd5!) 15 Wc1 i białe otrzymały przewagę).

XII. 1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. g3, d6, 5. Gg2, 0—0, 6. e4, e5! 7. Sge2, Sc6, 8. 0—0, e×d4, 9. S×d4, S×e4, 10. S×c6, S×c3, 11. S×d8, S×d1, 12. S×b7, S×b2, 13. S×d6, Wb8. Partia równa.

Na tym wyczerpujemy cykl przykładów partii ogólno-indyjskiej.

W następnym naszym dziale zajmiemy się b. rozpowszechnioną „Obroną Grünfelda"

O znaczeniu teorii szachowej w grze praktycznej.

II.

Doświadczenie uczy, że silne centrum pionów daje nam pewność, że przeciwnikowi uniemożliwione zostanie przełamanie naszych szyków bojowych i w połączeniu z planowym rozwojem figur zapewnić może rychłe przejście do trwałej inicjatywy.

Z tego wynikałoby, że podwójne chody pionów centrowych, posunięcia 1. e2—e4 i 1. d7—d5 są najlepsze, gdyż możemy je określić jako najbardziej celowe.

Od czasów Philidora do końca ubiegłego stulecia zachował w praktyce podwójny chód pionem królewskim 1. e2—e4, swoje dominujące znaczenie, następnie zapanował wszechwładnie chód pionkiem hetmańskim, pos. 1.d2—d4.

Dziś praktyka turniejowa notuje przeważnie to otwarcie, obok niego zaś mniej często występuje debiut „pionem królewskim". Inne pierwsze posunięcia rzadziej są stosowane, należy jednak zwrócić uwagę na wzrastające zainteresowanie do „partii angielskiej" 1. c2 —c4., ostatnio temu debiutowi okazane.

Z statystyki meczów i turniejów mistrzowskich niezbicie wynika, że otwierający partię (Białe:) w większości partii pozostaje stroną zwyciężającą, dlatego też uchodzi początkowe tempo, wstępne posunięcie, za pewien plus. To zmusiło przeciwnika (Czarne:) do wynajdywania najlepszych obron, szczególnie gdy partner wybierał niebezpieczne i ryzykowne debiuty, połączone z silnym atakiem. W ten to sposób powstały całe kadry teoretyków, rekrutujących się przeważnie z mistrzów szachowych, temu zadaniu gorliwie oddanych.

Teoretykom w pierwszej linii zawdzięczamy w ostatnich 10-ciu latach zastosowanie z pośród wielu obronnych gier, przedewszystkim „obrony indyjskiej". Dali oni nam broń do ręki przeciwko niebezpiecznemu „gambitowi hetmańskiemu".

Prócz wyżej wymienionych debiutów nowoczesna teoria o otwarciach ma do zanotowania cały szereg mniej lub więcej dokonanych ulepszeń i inowacyj w otwartych i na wpół otwartych grach. Repertuar gier został znacznie rozszerzony dzięki licznym międzynarodowym turniejom mistrzowskim, szczególnie zaś z powodu silnej rywalizacji i parcia naprzód młodszej generacji mistrzów, która w szukaniu nowych dróg w wszystkich dziedzinach wiedzy o debiutach, systematycznie wypiera starszą generację mistrzów z zajętych placówek i zmusza ich do zmiany i rewizji ich przekonań.

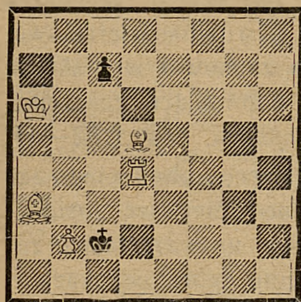
To „rewolucyjne" stanowisko młodszej generacji potwierdza w całej pełni nowoczesna praktyka turniejowa i sukcesy młodych mistrzów na wielkiej arenie międzynarodowej.

Nasz „Dział teoretyczny" ma za zadanie zapoznać Czytelników z nowoczesną wiedzą o debiutach i być bodźcem dla zainteresowanych do samodzielnego zastanawiania się i wynajdywania własnych, oryginalnych koncepcyj.

DZIAŁ ZADAŃ

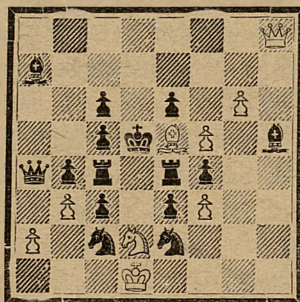
Redaguje S. L.

81. **M. Wójcik.** Radziechów
(Oryginalne)

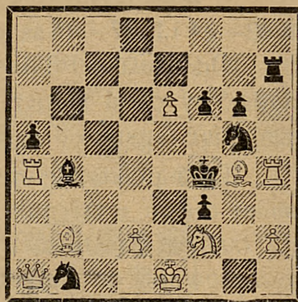
Mat w 3 posunięciach.

82. **Sz. Krelenbaum.** Puławy
(Pośw. inż. H. Salzmanowi, W-wa)
(Oryginalne)

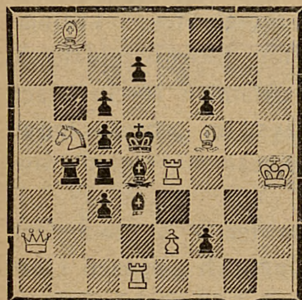
Mat w 2 posunięciach.

83. **J. A. Rusek.** Komorowice
(Oryginalne)

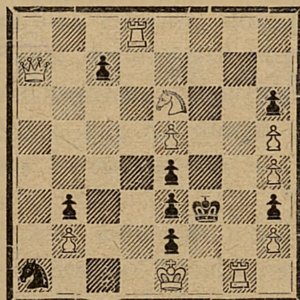
Mat w 2 posunięciach.

84. **Sz. Krelenbaum.** Puławy
(Oryginalne)

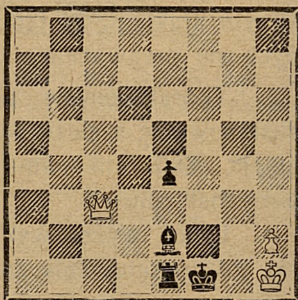
Mat w 2 posunięciach.

85. **L. Wiewiórowski.** Katowice
(Oryginalne)

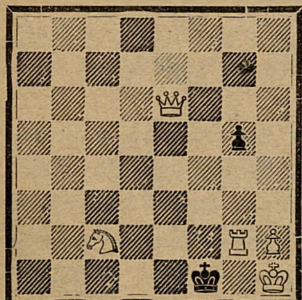
Samomat w 4 posunięciach.

86. **R. Svoboda.** Praga
(Oryginalne)

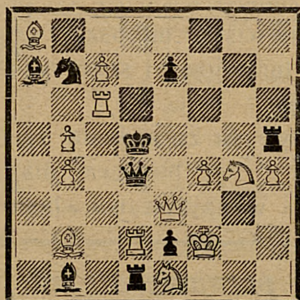
Samomat w 2 posunięciach.

87 **S. Limbach.** Borysław
(Oryginalne)

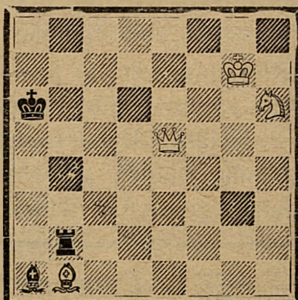
Samomat w 3 posunięciach.

88. **M. Stan.** Rumunia
(1. nagr. „Rew. Rom. de Sah“ 1937).

Mat w 2 posunięciach.

89. **E. Wolański.** Rybnik
Pośw. S. Limbachowi, Borysław
(„Rev. Rom. de Sah“ 1937.)

Samomat maksymalny w 4. posunięciach.

Wyniki konkursów.

„Wiadomości Szachowe" 1936. I. konkurs dla debiutantów. 1 nagroda. *Sz. Krelenbaum, Puławy*. B.: Ka7, Hb7, W:a8, c5, Gf6, Sc2, Pa2; (7) Cz.: Ka4, Wf7, h3, Ge6, g3, Sd5, e8, P:c6, f2; (9) dwumat. **1. Gd8!** Trzykrotne uwolnienie białego Hetmana i Grimshaw na c7. – Wzmianki zaszczytne: 1. J. Holler, 2. T. Płaczek, 3. S. Sobolewski. Pochwały: 1. W. Jaxa-Rożen, 2. Sz. Krelenbaum. Sędzia T. Czarnecki.

„Revista Romana de Sah" 1937. W konkursie narodowym na temat L. Bograda zwyciężył M. Stan, (nr. 88) Gheraeti, 2 nagr. A. Florescu, Galati, 3 nagr. A. F. Janovcic, 4 nagr. Izabella Keller, 5 i 6 nagr. I. Zaltzman i Izabella Keller.

„Die Schwalbe" III/1935. Dwumaty: 1 nagr. R. M. Cofman. Trójmaty: 1 nagr. H. Berkenbusch. Wzmianki zaszczytne: 1. Trilling, 2. O. Nemo, Wielochodówki: 1 nagr. Dr. A. Riciardi. Wzm. zaszcz. Dr. R. Fabel. Samomaty: 1. nagr. W. Günther, 1. wzm. zaszcz. *S. Limbach, Borysław*, 2. wzm. zaszcz. W. Günther. Zadania ekscentryczne: 1. nagr. P. S. Maussouris. Wzm. zaszcz.: A. Karlström. — *IV./1935*. Dwumaty: 1. nagr. S. Thomsen. Wzm. zaszczytne: 1. Tuxen, 2. E. i J. P. Pedersen, 3. J. P. Pedersen, 4. Adabascheff. Trójmaty: K. Hannemann. Wzm. zaszcz.: 1. Buddenhagen, 2. Lauritzen, 3. Berges i 4. Cofman. Wielochodówki: 1. nagr. Dr. E. Zepler i R. Prytz. Wzm. zaszcz.: Le Lionnais i F. Palatz. Samomaty: 1. nagr. R. Prytz. Wzm. zaszcz.: 1. Prokop, 2. Klausen, 3. Richter.

Nowe konkursy

„Schackvärlden" 1937. Dwumaty i trójmaty, co miesiąca nagr. 5 Kr. za najlepsze zadanie. Adres: A. Akerblom, Avesta. Szwecja.

„Magyar Sakkvilag" 1937. Trójmaty, nagrody: 25, 15 i 10 Pengö. Adres: I. Telkes, Budapeszt V. Ujpesti-rakpart 39. Węgry.

„British Chess Problem Society" 1937. Dwumaty z terminem do 30. XI. 1937. Trójmaty z terminem do 31. I. 1938. i Zadania pomocnicze. W każdym dziale 2 nagrody: 10 i 5 Sh. Adres: F. Douglas, Esq. 21 Sunbury Way, Hanworth, Middlesex. Anglia.

Wiadomości zadaniowe.

Dalszy ciąg artykułu „O samomacie" oraz „O zadaniu maksymalnym" zamieścimy w następnych numerach „Przeglądu Szachowego".

W meczu zadaniowym Francja pobiła Hiszpanię 93:92 pkt.

Mecz miast niemieckich dał nast. wynik: 1 i 2. Bochum i Essen po 20 pkt., 3. Rathenow 16 pkt., 4. Fürth 15 pkt., 5. Würzburg 14 pkt, 6. i 7. Monachium i Wasermünde po 12 pkt., 8. Meissen 11 pkt., 9. Wrocław 10 pkt., 10. Drezno 7 pkt.

Nowy konkurs rozwiązaniowy „Przeglądu Szachowego".

Obejmuje wszystkie zadania zamieszczone do końca roku 1937 począwszy od Nr. **81**. Termin sześciotygodniowy. Nagrody książkowe.

Rozwiązania zadań z nr. 5. i nr. 6.

37. (Cieślak) **1. Sc2!** nierozwiązalne po ... Gf4! 38. (Krelenbaum) **1. e6×d7!** 39. (Rusek) **1. Hf7!** uboczne 1. f3†. 40. (Rusek) **1. Kh1!** 41. (Limbach) **1. Gh8!** a3; 2. g7, Kg1; 3. g8S†, Ka2; 4. Sf6, Ka1; 5. Sd7, Ka2; 6. Se5, Ka1; 7. Sc6†, Ka2; 8. Sd4, Ka1; 9. Sc2, Ka2; 10. Gb2, a×b2 mat. Rozwiązalne w 6 pos. przez **1. Ga3;** 2. g7, 3. g8G, 4. Gb2†, 5. Gh7, 6. Gc2, a×b2 mat. 42. (Stocchi) **1. Gc5!** 43. (Czarnecki) **1. Gc7!** 1. Gf8? Sf5! 44. (Fux) **1. f3!** grozi Kc7, Gd7; 2. Kc5, Gc6; 2 Ke7. 45. (Wewiórowski) **1. a4!** c5; 2. We1†, Se3; 3. Ka3†, Kd5; 4. Ga2†. 46. (Cieślak) **1. Se3!** 47. (Wójcik) **1. Sf7!** grozi Ga6 i t. d. uboczne rozwiązanie **1. Gc4!** 48. (Rusek) **1. G×d2!** 49. (Rusek) **1. Sb8!** W×f5; 2. Gc6†, Ke6; 3. f8S†, W×f8 mat. Przed-gra ... W×f5; 2. Sc3†, Kd6; 3. f8H. Temat Prytza w niezłym opracowaniu. 50. (Czarnecki) **1. a7—a8G!** Wa7; 2. Gb7! Wa1; 3. Ga6, Wh1; 4. Gf1, Wh8; 5. Gh3, uboczne a7—a8H! usunąć można przez dodanie czarnego piona na **b5**. 51. (Limbach) **1. Hc8!** Ka4; 2. Ha6†, Kb3; 3. Hc6! a2 mat. Idea powrotu bierki. 52. (Przepiórka) **1. Ge4!** Wg1; 2. Gh6! K×d1; 3. Kf2, Wg8; 4. Gd5! i t. d. Piękna końcówka. 53. (Elekes) 1. **Kd1!** c4; 2. Kc1! e2; 3. Kc2. e1, H. pat. 54. (Kubbel) **1. Wd7!** Ha8; 2. Wd×e7, Wb8; 3. W×h7! Gc8; 4. Wd7! i t d. 55. (Limbach) **1. Hb6!** ... Gc5; 2. S×h2†, ... Sc5; 2. Wf2†, G×f3; 2. Hg1†. Półzwiązanie W. i S. 56. (Wójcik) 1. **Sh5!** K×h3; 2. Kf3, g4 mat... Kh5; 2. Hd1† g4 mat. 57. 1. **Ke4!** ... Gb8; 2. Kd5†, Gf4; 3. Ke6! Gg8 mat... Gg8; 2. Ke5! Gb4; 3. Kd6! Gb8 mat. Echo kameleonowe!

Tabela rozwiązujących.

Poniższa tabela obejmuje punkty za zadania z nr. 4, 5 i 6.

1. i 2. J. Fux, Białystok 29, 25, 44 = 98 pkt. i *M. Wójcik*, Radziechów, 29, 28, 41 = 98 pkt. 3. J. Król, 26, 5, 44 = 95 pkt. 4. Z. Marjenstrass, Warszawa, 29, 26, 39 = 94 pkt. 5. por. M. Guzicki, Modlin, 24, 26, 41 = 91 p. 6. Inż. E. Edelsburg, Warszawa, 29, 25, 31 = 85 pkt, 7. St. Pchliński, Łódź, 25, 24, 23 = 72 p. 8. A. Pariser, Baranowicze, 24, 27, = 51 p. 9. S. Czerniaków, Potoczek, 21, 23, — = 44 p. 10. S. Warszawski, Łódź, 24, 18, — = 42 p. 11. A. Szymański, Łańcut, 41 pkt. 12. D. Holckener, Warszawa, 38 pkt. 13, 14 i 15. Adam Wagner, Stanisławów, E. Rosenzweig, Częstochowa, i W. Suchodolski, Łuck, po 24 pkt. 16. J. Preminger, Kołomyja, 21 p. 17. 18 i 19. Fr. Cieślak, Pruszków, L. Wiktor, Starogard, i A. Szyber, Szopienice, po 20 p. W następnym numerze podamy rozwiązania zadań z numeru 7. i 8/9 oraz zupełną tabelę rozwiązujących.

Nowy konkurs obejmuje zadania od nr. 11. „Przegl. Szach.“ począwszy.

Zadania, rozwiązania zadań oraz wszelkie artykuły tyczące zadań, prosimy nadsyłać pod adresem: S. Limbach, Borysław II. Ponerla 82.

Komunikat Kierownika turnieju korespondencyjnego.

Nowe zgłoszenia: Prof. Wiktor Geier, Włocławek, Targowa 5.
Józef Grzesik, Lida, Zamkowa 1/m. 1.
W. Lokiez, Radzionków, Wojciecha 24.

Zgłoszeni Panowie mogą rozpocząć grę, po przekazaniu wpisowego w kwocie Zł. 3., administracji „Przegl. Szachowego“.

* * *

Dla uniknięcia nieporozumień ogłaszamy po raz wtóry listę uczestników, wchodzących w skład I. grupy naszego turnieju korespondencyjnego.

1. Prof. I. Dąbrowski, 2. K. Malanowski. 3. A. Pariser, 4. Dr. W. S. Urbański, 5. B. Zając i 6. A. Szymański.

Urlopy. Pan A. Szymański otrzymał urlop w grze od 23. VIII. do 25. IX. z powodów służbowych. Pan K. Malanowski otrzymał urlop od 25. IX. do 15. X. br.

Wyniki: Prof. Dąbrowski 1 — Malanowski 0.

Przypominamy, że wszelką korespondencję w sprawie turniejów korespondencyjnych, należy skierować na niżej podany adres Kierownika turniejów:

Sergiusz Czerniaków, poczta *Sulisławice k/Sandomierza.*

z załączeniem kartki pocztowej na ewentualnie żądaną odpowiedź.

Panom Prof. Wiktorowi Geierowi, Józefowi Grzesikowi i W. Lokiezowi przesyłamy Nr. 6. „Przegl. Szach.“, celem zapoznania się z warunkami uczestnictwa i regulaminem gry.

Historyjki szachowe.

Dobry i poprawny gracz nietylko z całą skromnością zachowa się po zwycięstwie, ale także klęskę przyjmie spokojnie i z pogodą ducha.

Niestety, nie wszyscy postępują w myśl tej złotej zasady! Oto kilka historycznych przykładów wściekłości, w jaką wpadali gracze po przegraniu partii. Nawet wojny wybuchały z tego powodu.

■

Naskutek obrazy, której po przegraniu dopuścił się francuski książę Ludwik (późniejszy król Ludwik VI) wobec swego partnera, normandzkiego księcia Henry, ten ostatni porwał ciężką szachownicę i zdzielił nią przeciwnika przez głowę. Ten niezbyt dyplomatyczny epizod spowodował długoletnią wojnę między Francuzami i Anglikami.

■

Rycerz Balduin, syn księcia Ogiera, dając trzeciego zrzędu mata Charlotowi, synowi Karola Wielkiego, uśmiechnął się ironicznie. Na to ten wpadł w wściekłość i zabił zwycięskiego rycerza złotą szachownicą, wagi cetnarowej. Aby pomścić syna książę Ogier rozpoczął wojnę, która długo się ciągnęła.

■

Francuscy historycy Serres i Jean Gay, prócz powyższych wypadków podają w swych dziełach („L'inventaire general de l'histoire de France“ i „Bibliographie Anecdotique) takie mniej tragiczne zdarzenia:

■

Razu pewnego grał, późniejszy król Ludwik XIII ze swym ochmistrzem kawalerem de Luzerne w szachy. Otrzymawszy mata rozzłoszczony „Delfin“ rzucił w twarz przeciwnika figurami. Królowa dowiedziawszy się o tym wypadku, kazała wychowawcy księcia, panu de Souvray, wychłostać następcę tronu, „ażeby w przyszłości zachowywał się uprzejmiej“.

■

Wiadomo również, że Napoleon po przegraniu partii bił pięściami w szachownicę i zrzucał figury. (Polska Zbrojna).

ODPOWIEDZI REDAKCJI

Na wszelką korespondencję P. T. Czytelników skierowaną do „Przeglądu Szachowego“, udzielać będziemy wyczerpujących odpowiedzi, ze względów oszczędnościowych, w naszej „skrzynce pocztowej“.

St. sierż. Wiktor Pony. Witamy serdecznie starego abonenta. Dziękujemy za szczere i mocne, żołnierskie słowa.

Prof. Wiktor Geier. Miło nam powitać Pana Profesora w gronie starych, życzliwych Przyjaciół. Serdecznie dziękujemy za pamięć.

Ludwik Klein. Do końca br. prowadzić będziemy pismo pod nazwą obecną. Następnie powrócimy do starej nazwy t. j. do „Szachisty“. WPan zalega kwotą Zł. 2.—

Dr. Ferdynand Kirszner. List Pana czytaliśmy z prawdziwym wzruszeniem. Mało jest u nas szachistów tak myślących. Jeden z następnych numerów poświęcimy wyłącznie naszym „olimpijczykom“ i ogłosimy cały szereg pięknych ich partyj, dotychczas w Polsce drukiem nie ogłoszonych. Będą to partie z Monachium, Łaźnich Podiebradów, Łodzi, Wiednia, Czerniowiec, Budapestu, Bukaresztu, Margate, Juraty, Rogaśki Slatiny i Sztokholmu. Pozostajemy przy wydawnictwie dwutygodnika.

Sergiusz Czerniaków. Prosimy Sz. Kierownika o wyczerpujące sprawozdanie z przebiegu toczącego się obecnie turnieju korespondencyjnego. Mamy nowe zgłoszenia.

Franciszek Kutschera. Na razie pozostajemy przy wydawnictwie dwutygodnika. Przemiana na tygodnik byłaby ewentualnie aktualna z Nowym Rokiem. Większość Czytelników jest za regularnym wydawaniem dwutygodnika. Podzielamy w zupełności zdanie Pana. Każdy następny numer zawierać będzie „Dział zadaniowy“.

W... Z... Humoreska niezła, ale za długa. Niektóre „powiedzonka“ trafne. Całość jednak za rozwlekła. Manuskrypt zwracamy. W obecnej formie do druku się nie nadaje.

Stefan Warcholak. Zalega Pan kwotą Zł. 2.45, gdyż półrocze wynosi obecnie Zł. 3.50. Uwzględniając prośbę Pana, zaczekamy najdalej do 15. X. br.

Y.M.C.A. Łódź. Omyłkowo wysłano do mistrza T. R. monit, za co b. przepraszamy. Otrzymaliśmy razem Zł. 3.10. Pozostaje do wyrównania za I. półrocze gr. 40, oraz prenumerata za III. kwartał.

M. Horyń. Dnia 12 b. m. wysłaliśmy żądane numery od 1 do 6. Mimo danej nam obietnicy, nie otrzymaliśmy dotychczas żadnej wpłaty.

Wincenty Lokiez. W pierwszym rzędzie prosimy o wyrównanie prenumeraty. Zgłoszenie do turnieju przyjmujemy. Nie może Pan jednak rozpocząć gry przed złożeniem wpisowego. Druków korespondencyjnych na razie nie posiadamy. W najbliższym czasie do tej sprawy powrócimy.

WIADOMOŚCI Z KRAJU

Łódź. Turniej jubileuszowy „Łódzkiego Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej“ odbędzie się z okazji 35-lecia założenia klubu w marcu 1938 r.

Turniej rozegrany zostanie w silnej konkurencji międzynarodowej. Pierwsza nagroda wyniesie zł. 1.000.

Podczas olimpiady w Sztokholmie kapitan Polskiego Związku Szachowego pułk. M. Steifer przeprowadził pertraktacje z najwybitniejszymi mistrzami międzynarodowymi celem pozyskania ich udziału w tej imprezie. Przede wszystkim szło o kraje, które na polu szachowym są z nami zaprzyjaźnione i stale zapraszają do siebie mistrzów polskich. Poza 8 najlepszymi graczami Polski grać będą: Keres, Foltys, Petrow, Pirc, Steiner, Stahlberg, sir Thomas i dr. Tartakower.

Warszawa. W Warszawskim Towarzystwie Zwolenników Gry Szachowej rozpocznie się wkrótce turniej o mistrzostwo klubu. W turnieju wezmą udział mistrzowie: Najdorf, Przepiórka i Wojciechowski oraz kilku graczy I. kategorji.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA

Anglia. Mistrz belgijski Koltanowski ma rozegrać w Edynburgu rekordową simultanę, a mianowicie 34 partyj bez oglądania szachownicy.

Austria. Przedostatnia 13. runda acymistrzowskiego turnieju dała następujące wyniki: Keres 0 — Rzeszewski 1, Flohr ½ — Capablanca ½, Fine ½ — Eliskases ½, Petrow — Ragozin niedokończona. Stan turnieju po 13 rundzie: Keres 8½, Fine 7½, Capablanca i Rzeszewski po 7, Flohr 6½, Eliskases 5½, Ragozin 5 (1), Petrow 4 (1).

Czechosłowacja. W turnieju Niemieckiego Związku Szachowego w Teplitz-Schönau zwyciężył Gilg 7½, przed Opočeńskim 6½ i dr. Treybalem 6. Z zaproszonych mistrzów dalsze miejsca zajęli: Becker 5½, Rethy 5, Herzog i Sämisch po 4½. (10 uczestników).

Holandia. Mecz rewanżowy o mistrzostwo świata pomiędzy Alechinem a Euwem ma się rozpocząć 5. października br.

Niemcy. Mistrz świata dr. Euwe rozegrał w Lipsku simultanę na 40 szachownicach. Po dłuższej walce wygrał 19 partyj, 14 zremisował i 9 przegrał.

Do P. T. Czytelników!

Zwracamy uwagę Czytelników na nasz nowy adres (przedtem adres Redakcji i Administracji »Szachisty«) *Lwów, Słoneczna 36/m. 9.*

Równocześnie podajemy do wiadomości zainteresowanych, że czasopismo »Przegląd Szachowy« począwszy od bieżącego numeru przeszło na naszą własność i pozostaje odtąd wyłącznie pod naszą redakcją. *H. F.*

Drukarnia Kupiecka, Lwów, Pasaż Hausmana 5. — Telefon 234-62.